

Til stk. 2

Da Bevillingsudvalget for Turisme er et kollegialt organ sammensat ud fra faglige kriterier, foreslås det at tillægge udvalgets afgørelser endelighed, således at rekursadgangen til ministeren i konkrete tilskudssager afskæres. I sager af rutinemæssig karakter forudsættes, at udvalget skal kunne delegere sin beslutningskompetence til sekretariatet, i hvilken forbindelse Udvalget fastlægger en afgrænset bemyndigelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastlægger, at ministeren kan fastsætte regler om klageadgangen i forbindelse med sekretariatets afgørelser, herunder at klage over sekretariatets afgørelser skal indgives til Erhvervsankenævnet, jf. de almindelige bemærkninger herom. Udvalget vil dog til enhver tid kunne drøfte, om sekretariatet træffer afgørelser efter den givne bemyndigelse med henblik på en præcisering eller uddybning af bemyndigelsen.

Til § 15

Bestemmelsen angiver antallet af medlemmer i udvalget, dets faglige sammensætning, medlemmernes funktionsperiode, og at ministeren forestår udpegningen af medlemmerne. Som hidtil vil udvalgets medlemmer blive udpeget efter en uformel høring af turismeerhvervets interessenter.

Til § 16

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at akkreditering som myndighedsopgave har en permanent karakter. Dette har betydning for akkrediteringsordningens (DANAK's) deltagelse i det internationale samarbejde om akkreditering og for godkendelsen som en troværdig samarbejdspartner af det europæiske akkrediteringssamarbejde EA (European co-operation for Accreditation). Samtidig giver bestemmelsen mulighed for, at akkrediteringsordningen kan påtage sig godkendelsesopgaver for andre myndigheder, som i dag udføres med hjemmel i andre ministeriers lovgivning i hvert enkelt tilfælde. For tiden udføres godkendelsesopgaver for Arbejdsministeriet (bedriftssundhedstjenesterne) og inspektionsopgaver for Miljøministeriet og Fødevarerministeriet.

Til stk. 2 og 3

Den særegne klagemulighed, der ligger i at kunne begære en sag indbragt for domstolene, hvorved Erhvervsfremme Styrelsen anlægger sag mod klageren i den borgerlige rets former, foreslås bibeholdt, fordi

tilbagekaldelsen af en akkreditering indebærer et væsentligt indgreb overfor virksomheden. Samtidig er det dog af hensyn til akkrediteringsordningens nationale og internationale omdømme fastsat, at begæringen ikke har opsættende virkning.

Til § 17

Til stk. 1.

Bestemmelserne fastlægger, at arbejdet med metrologi har en permanent karakter. Der er tale om ren myndighedsudøvelse baseret på EF-Direktiver og internationale konventioner. Der kræves således en klar lovhjemmel til udstedelse af bekendtgørelser vedrørende tilladelser, bemyndigelser, typegodkendelser mv., der er nødvendige for områdets virke. For så vidt angår rammevilkårene for fundamental og legal metrologi og forbedring heraf, vil Rådet for Teknologisk Service blive inddraget som rådgiver for regeringen herom, jf. bemærkningerne til § 9.

Til stk. 2.

De udpegede laboratorier udgør den decentrale danske metrologiorganisation, som modsvarer andre landes centrale laboratorier.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er en videreførelse fra den erhvervsfremmelov, der nu ophæves. Adgangen til at foretage kontrol på stedet uden retskendelse blev indføjet i 1990 (i L132) fra den dagældende metrologilov. Metrologi er underlagt offentlig regulering til sikring af korrekte målinger på en række områder. Erhvervsfremme Styrelsen har ansvaret for de områder, der primært knytter sig til økonomiske transaktioner, f.eks. i forbindelse med typegodkendelser, e-mærkning eller kontrol med måling af gas, varme og el i fordelings- eller afregningsøjemed. Korrekte målinger er en (blandt flere) forudsætning for fri konkurrence og beskyttelse af forbrugernes interesser mod vilkårlighed. Derfor er adgangen til kontrol uden retskendelse et nødvendigt led i kontrollen.

Til § 18

Bestemmelsen er med de nedenfor nævnte ændringer en videreførelse af substansen i den gældende lovs § 9 a om innovationsmiljøer. Baggrunden for videreførelsen er, at hele administrationen og bevillingshåndteringen af innovationsmiljøerne er lagt uden for erhvervsministeriets område i en organisatorisk ramme, der ikke er underlagt sædvanlig ministerinstruktion. Det er derfor fortsat nødvendigt med en specifik lovhjemmel til gennemførelse af innovationsmiljø-